

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopvs Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Quadragesimum septimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

A Caput Quadragesimum quartum.

De puella Wassenbergensi cæca.

A Lia puella alterius loci annos aliquot utroque oculo orbata fuit. NB. Deinde audiuit in somnis, si lapidem quendam suis humeris ferret ad locum passionis beati martyris, qui cederet in strukturam Ecclesiae ibi cœlia Gevelsum in eo hortarum, confessim ipsi lumen restitutum iri. Indicat hoc parentibus: illi & sumptu & laboris itinere, tum quoque visionis incertitudine absteriti, eam non audiunt. Tandem ad locum deducita, cum lapide illudem illic deposuisset, mox ab eius oculis albugo prodijt. Inde domum minatur, fana reuertens, parentibus lætitiam, vicinis admirationem affert.

Notatio ad Caput Quadragesimum septimum.

MAnuscriptus patriam curatæ puellæ exprimit iuxta castellum Wassenberg. Rem verò gestam sibi inquit à veridico sacerdote relatam.

Wassenberga dicitur, quasi Wachs-amberg, id est, ad montem ex crescens; hoc enim oppidum à pede montis sensim cum cliuo ascendit seu assurgit. Vnde

D etiam in procul disiunctorū oculos incurrit, præsertim ipsius arcis specula loco paulum eminentiore ædificata. Primum Geldris paruit Comitibus. Quare ibidem Comes Geldriæ & Zutphaniæ Gerlaeus secundus (ut testantur manuscripti Comitum Geldrenium) seu Gerardus I. vti eum nuncupat Petrus Scriuerus ex Harano in additionibus ad Henrici Aquilij Chronicon Geldriense, cum uxore sua Hedwige, Florentij Hollandiæ Comitis filia templum excitauit, in quo post obitum suum sepul.

Wassen-
berg.

De Wassenberg.
Limburgo
& illorum
successio-
ne itemq;
de prælio
Worin-
gano.

^t alias Bu-
runcum.

sepultus, anno 1131. Quin & illic à Gerardo II. (qui Henrico Patri suo successit, vel ut vult Henricus Aquilius, unanimi omnium consilio fuit electus Comes Geldriæ & Zutphaniæ anno 1161.) Collegium Canonicorum est institutum, in quod anno 1180 Comitis defuncti corpus delatum etiamnum asseruatur. Ita manuscripti & Scriuerus ad Gerardum II. Quod igitur fundatum Collegium docet Streithagenus in syntagmate Provinciae Iuliaensis, de templo tantum extructo intelligendum, non de ipso Collegio; hoc enim multò post à Gerardo II. fuit ædificatum. Deinde ipsa vrbs in Ducum Limburgensium iura videtur abiisse. Ita enim literæ Monasterij Heinsbergensis ab anno 1212. attestatur. *VV alramus Dux Limburgensis, Henricus & VV alramus filij, Gerardus frater eius de VVassenberg &c.* Postmodum à morte Hérici Ducis Limburgensis sine liberis seu hæredibus suis (vt infrà ex ICto: nū mente explicabo) defuncti, grauis orta est de successione cōtentio. Vindicabat eā sibi Reinoldus Comes Geldriæ, quod vxor ipsius Irmgardis filia esset Walrami Ducis Limburgensis & neptis Henrici, ideoque Henrico Duci Limburgensi ante prælium Woringanum venderat. Contrà Adolphus Comes Montensis frater Cunigardis defuncti Henrici nepos, suam asserebat, tradebatque loanni Duci Brabantia, qui bello contrà Reinoldum suscepito Limburgensem Ducatum cum Wassenberg & Supffsibi comparauit. Captus enim in prælio iuxta Woringam arcem, fortissimum prædonum receptaculum, secundo ferè infrà Vbios lapide dissitam Reinoldus iure suo, quod sibi in Dueatum Limburgensem & Wassenbergensem competebat, interposito iure iurando, cessit, vt Brabantinorum custodia leuaretur. Sed placet audire ipsum, recentiorem licet, manuscriptum librum, quia & valde genealogiam supra pag. 167. & 169. allatam illustrat. Ita enim inquit; *Verum Henricus filius Ducis Limburgensis, qui Ducatum Limburgensem*

A sem cū fratre suo *VV alrauo* possidebat, * Margaretam, ita enim habent diplomata
ducebat uxorem Irmgardim * uni. Ecclesiæ ad SS. Apostolos Coloniæ data sub
cam hæreditariam filiam Comitis de ann. 1267. Nos Adolphus Comes, Nos Margaretha
Monte (nim. Adolphi fratris S. mater eius & Nos Elizabeth vxor: Et S. Seuerini
ENGELBERTI) ex qua Irmgarde de anno 1264. ratione bonorum in Sunris-
duos filios suscepit, Adolphum & primogenitus eius.
VV alramum, Adolphus senior frater Aliæ ex S. Seuerini Archiuo de anno 1246.

malebat Comes de Monte esse; ideoq; sic referunt: sigillis venerabil. Patris C. (id est,
comitatum illum sibi reseruabat, & Conradi) Dei gratia Coloniensis Archiepiscopi, Do-
Bdabat *VV alrauo* fratri suo Comitatū minæ I. (videtur esse Irmgardis) Ducissæ de Lim-
burg & Comitissæ de Môte, & Dominorū A. & W. Limburgensem. Hic Adolphus gene-
rabit filium etiam Adolphum, plu (id est, Adolphi & Walrami) filiorum eius, ne-
resque filios, & unā filiam, quæ à ma- prescriptum factum à quoquam infringi posst, pre-
sentem paginam rogauimus communiri. Vnde vi-
tris nomine Irmgardis (Cunigardis) detur binominis fuisse. Quod vero aliæ lite-
vocabatur, & fiebat postea Comitissa ræ de anno 1244. habent, ut refert Miræus;

Marchiæ, uxor Euerhardi de Mar- Henricus Dux de Limburg. C. de Monte & Kune-
ca. Porro hic ultimus Adolphus de gardis Ducissa & Comitissa ibidem. Videtur
C Monte, qui frater erat Irmgardis Amanuensium errore nomen variatum, pro-
Comitissæ de Marchia, cum *VV alra-* pter affinitatem literarum antiquarum, quæ
uus parentis sui frater obijset, eius- habent (Izungard.) Kungard. & Irmgard.
que unica filia (*) Comitis Geldriæ GELBERTI. Vide suprapag. 14. & 168.

D + uxor sine prole obiret; tunc A- (*) Irmgardis, quæ dicitur Haræo lib. 31.
dolphus, ut rectius hæres & successor Principum Brabant. filia unica Henrici; At
in Ducatu Limburgensi, ut nuptias Meiero, soror illius.

conciliaret inter fratribus sui Henrici † Reinoldi.

filiam, & Ducus Brabantia filium, &
summam pecunia à Duce Brabantia
acciperet, tradidit Duci Ioanni Bra- NB. Hericus nō vixit amplius an-
bantia Ducatum Limburgens. & po- no 1282. vt constat ex literis Adol-
stea commissum est pralium in *VV or-* phi Comitis de Môte anno 1282.
ringen, ubi Dux Brabantia, Comi- datis, & paulo post traditur. Prä-
tem Geldriæ capiebat, ubi etiam A- lium autem Woranganum con-
tigit, anno 1288.
dolphus

Kk

*dolphus de Monte Archiepiscopum Colonensem capiebat. Et infra
manuscript. in Reinoldo I. Comite Geldriæ ait, anno 1287. A*

* Error hic
est, ut iam
ostendetur.
** mortuus est Henricus (qui Lazio & Aquilio dicitur Herman-
nus) Dux Limburgensis absg. prole, quæ scilicet Svs foret hæres,
Nam Adolphus filius, ex quo filius illi Adolphus superstes,
videbatur primo emācipatus, quòd illi permisit Comitatū
Montensem; deinde iure suo in Limburg renunciaisse, cùm
Montensem terram ducatui Limburgensi antetulerit. Quā-
uis ego non tam subtiliter ex iurisprudentia differere Histo- B
ricos arbitrer, sed Dux Limburgensis sine liberis defuncti,
nomine deceptos, Henricum indigitasse, cum reuera ipse es-
set Walramus, Henrici filius, quod & videtur aduentere
Chronicon Magnum Belgij. Ita autem Comes Adolphus
de Monte in literis suis ad Rudolphum Romanorum Re-
gem, anno 1282, feria 5. post Pentecostē datis; Serenissimo Do-
mino suo Rudolpho &c. Cum nos Ducatum Limburgensem, cum omni-
bus bonis, quæ felicis recordationis Dominus VV alramus Dux Lim- C
burgensis patruus noster, nec non Domina Ermgardis filia sua, olim
Comitissa Geldrie tenebant, dum viuerent, ad nos, ex morte verius-
uebat am- que, tanquam ad legitimū hæredem, deuolutum, donationis titulo
pliùs, vt iā transtulerimus in Ioannem &c. Sed ad manuscriptum, vnde di-
vidimus ex gressi sumus, reuertamur. Volebat verò, inquit, hic Comes Geldrie
literis, ac propter uxorem suam Irmgardem de Limburg (quæ fortè adhuc † vi-
proinde uebat) proximus hæres esse: Verum Adolphus Comes de Monte ven-
errat Meier qui vult eā debat actionem suam Ioanni Duci Brabantie. Vnde * Anno 1288. D
obijſſe, an- ipſo S. Bonifacij prælium exortum ante VVorringen, in quo Comes
no 1290. Reinoldus & Siffridus à VVestenberg Archiepiscopus Colonensis ca-
vel 1291. se-piebantur. Et cum Reinoldus Comes supra annum detineretur capti-
pulramq; uis, Ducatui Limburgensi & VVassenbergo renunciauit; & præterea
in Greuen- magnum lytrum pendere debuit. Et supra in Euerardo Comite
thal. Marcano.*

* Ita aliqui volunt. Sed alij hoc prælium rogatu ciuium Colonensiū in mercimo-
nijs ex arce impeditorum tradunt susceptum. Vide & hic infra.

- A** Marcano. Sequentibus temporibus componebat Euerhardus unio nem & fædus inter Ducem Brabantia, qui etiam Dux Limburgensis erat, quem Ducatum ab Adolpho Comite de Monte emerat ex una & Coloniam ex altera parte, quæ etiam eo tempore ab Archiepiscopo, qui ciuitati vim,* & iniuriam inferebat, dissidebat; Vnde bellum VVor- * ita qui le ringanum extitit, in quo Dux Brabantia, Comes de Monte, comes Iu- manuscr. lia, comes Marchia, & Coloniensis ciuitas victoria oblinebant. Comes de Monte, Archiepiscopum in prælio capiebat, Dux Brabantie comitē Geldriæ. Comes Lutzenburges occumbebat cū fratrib. tribus VValra-
- B** mo, Ioanne & Balduino, & Archiepiscopi fratre Henrico VVestenber- Meyer Io- gensi, comes Marchia magnā cædem operabatur, ann. 1288. ipso S. Bo- annē vocat nifacy, scilicet nonis Iunij,* nō vt habet Haræus V. Idus Iunij. V1- Balduinū. * Necrologiū de Scriuerum ad Aquilium Vbi subiicit; quod Geldriæ Dux E- Franciscano- questris ordinis amplius mille præter gregarios milites innumerabiles rum Colon. desiderauit (quamuis Iustus Lipsius Louanij libro z.ca. 9. quadringen- dicit: pridie tos tantum numeret) ipse Gelder in hostium potestatem venit cum Ar- Nonas Iu- chiepiscopo, Adolphoque Nassouio Comite (qui postea anno 1292. nij, seu in 6. Ianuarij, Francofurti Rex Romanorum fuit creatus) & Walramo peruigilio S.
- C** Comite Falcoburgensi & N..... Comite Meurlano. Atque hinc paulo Bonifacij. post dedita arx Worrингa, funditusque excisa. Reinoldus captus non ante liberari potuit, quam Brabanto ius suum Limburgense cessisset. Quare omne, quod in Ducatum illum hactenus prætenderat, solemniter eiurat, & agente Philippo Pulchro Francorum Rege liber dimittitur. Atque ita Wassenberga cum Dueatu Limburgensi ad Ioannem Brabantia Ducem translata, postmodum à filio eius, quod Imperium noui Domini detrectaret, anno 1291. euersa est. De-
- D** nique post multorum Dominorum mutationem, anno 1498. per Maximilianum Imperatorem Friburgi Brisgoiæ cum Roda & Hertzogenradio Wilhelmo Iuliæ ac Montium Du- ci in fiduciam seu pignus data; tandem anno 1544. ipsius proprietas Iuliacensi Prouinciæ cessit. Prope abest Myrica supplicio plurimorum infamis, vbi anno 1206. Philippum Vide supr. cum Ottone Imperatore dimicasse putat Streithagenus, pag 39.

K k 2 quod

quod locum pugnæ commodiorem nullibi reperiat; Verum A si Godefridum consulas, in quo & palustri planè loco ab Ottone pugnatum esse intelliges. Vnde non Myricam, sed locum aliquem paludosum congressui infelici existimo adiutum patefecisse.

Caput Quadragesimum octauum.

De Monacho à Febri liberato.

Æger cu-
ratur.

MONACHVS quidam grauiter laborans, beatum Episcopum sic B appellavit: Memineris, Domine, me ab illo tempore, quo cæsus es, semper in Canone missæ tuum nomen expressissime. Itaque pro salute corporis mei te orare æquum est. Eadem nocte illi dormienti apparuit, iussitque sanum & in columem esse. Expergefactus illico, è lecto sa-nus exit.

Notatio ad Caput Quadragesimum octauum.

Sieberg.

Svriana editio omisit *Monachum*.
Shunc sibergensem fuisse, ex cella
Hircenhoue, & acutis id est, febribus
laborasse.

Sibergum nobilis est in rupe for-tissima cum subiecto oppido Abbatia à B. Annone fundata, quam anno 1632. mense Octobri Deo nos flagel-lante hæreticus miles intercepit.

Hirtze-nach.

Hertz enhoue vna est ex Præpo-situri eiusdem Abbatiae, prope B. Goaris ad Rhenum arcem & op-pidum.

Caput

